

ԲԱՆԱՍՏԵՂԾԱԿԱՆ

ՀԱՂՈՐԴՈՒԹԻՒՆ

Ճամբան քեզի կ'առաջնորդէ, գոց աչքով

Կրնաս երթալ, ամպը վերէն, քաղք հոս

Պիտի գրծեն գետերու պէս մեծահոռ

Վրնիս պատկերը երազին լուսաթով:

Այսպէս պիտի երթաս այգին, կամ բլուրէն՝

Ծովին դէմ բոք աղեղի պէս կորացած,

Պիտի իջնես հոն ուր մանկութիւնդ է ծաղկած,

Անհուն պարտէզ ուր աստուածներ կը պարեն:

Պիտի նորէն հաղորդուի՜ս ջուրին հետ

Որ լուսադիւր ծամէն քեզի կը կանչէր,

Օրերը հին պիտի՝ արթընման փու ձայնէդ,

Երբոր հնչէ ուրախութեան մեղեդին

Միջօրէի ծառերուն տակ ոսկեջէր,

— Պար բռնէ՛, խեղճ, այս վերջին տուն է կեանքին...

ԱՐՄԷՆ ԵՐԿԱԹ

ՏՈՒՆԸ

Ծառերու բոյրն արեւազօծ.

Պարտէ՛զ ուր կար

Փեթակ մը ժիր,

Խոռոք կրեայ մը այգիէն

Բերուած աւան, այգեկութիւն, ջրդուն համար

Որ ջրայ մընաց իր անցեալովը լուսեղէն:

Հոն շնչազուրկ առարկաներն իսկ հոգեբնակ
Էին

Խաղի

Կամ Աղօթքի յիշատակով.

Ու ամէն ձայն խոստում մըն էր. ամէն հերմակ

Տեսիլ՝ անուշը զարունի մը սիրաթով:

Կոչնակը հո՛ն կը հասներ: Խուցկը վարդերուն

Կը ծառալէր մինչեւ լուսած անկիւններուն,

Մինչեւ ծամերն հիւսուած կընոջ մը Սրբունի

Որ աչքերուն կախարդանքին երազօրէն

Կը յայտնուէր, ու

Դէմն անոր կը տեսնէի

Իրիկուան բաց ու ոսկեջուր պատահանէն...

ԱՐՄԷՆ ԵՐԿԱԹ